

antika - vječni motiv

SIRENE

Svu noć, junski dok je mjesec sjao
Preduć niti uv'jek tanje pređe,
Pjev Sirena sa daleke međe
Do lađe je moje dopirao.

Držao sam oborene vjeđe,
Ko da sanjam; i ja nisam znao
Šta je meni, al' sam osjećao
Da mi lice postaje sve bljeđe.

Na moru su pjevale Sirene.
A moja je duša tumarala
Njinim tragom, negdje izvan mene.

A kad zorom vraćat mi se stala,
Ja se nađoh, pred grebenjem žala,
Na jarbolu lađe utopljene.

Vladimir Nazor

latina et graeeca viva

*Sunt verba et voces, quibus hunc
lenire dolorem*

Possis ...

Horatius, Epist. I, 1,34

LATINŠTINA NAŠA SVAGDAŠNJA XII

Za ovaj nastavak „Latinštine“ nove su tvorbe suvremenog latinizeta prikupljene s raznih strana. Raširenost tih zanimljivih jezičnih oblika na sva područja pisane i govorene riječi u dvanaestom članku ne smije više iznenađivati ni čitaoca ni sastavljača. Pa ipak, nismo očekivali da ćemo kod visoko cijenjenih ocjenjivača umjetnosti (muzičke i likovne) naći tako lijepih uzoraka neolatiniteta, kakve ćemo vam danas pokazati. Možda je to posve logično — umjetnički kritičar mora raspolagati visokom kulturom, a ovi naši očito drže da u njene okvire ulazi i sposobnost stvaranja suvremene latinštine. Mada se kritičarima umjetnosti često osporava vlastita stvaralačka nadarenost, na ovom im je području valja od srca priznati.